

Blommenholm Båtforening.

Av Johan Bruenech

Foreningen ble stiftet 17. februar 1949, og i Blommenholm Vels 50 års jubileumsbok fra 1961, kan men lese om de forhandlinger som lå til grunn for stiftelsen. Initiativtageren til foreningen var C.F. Selmer, og oppsitterne kan i dag prise seg lykkelige for den verdi som sameiet Blommenholm Båtforening tilfører deres parsell.

Fra den spede begynnelse med snekker, robåter og en og annen motorbåt, har foreningen i dag fått en moderne marina med plass for ca. 500 båter. Mange vil nok minnes med vemod «de gode gamle dager» da pionerånden fremdeles hersket, og dugnad var en betingelse for å få havnen til å fungere. Opptrekk og utsett ga etterhvert så mange dårlige rygger, at folk dukket ned i båtene sine når en ny båt skulle skyves i løpet.

Men — la oss se litt på historikken bak det moderne havneanlegget vi i dag kan glede oss over. De litt eldre vil huske området som det en gang var; en ujevn strandlinje med et stort sump-område mot gjerdet til Skotvedt, og det idylliske hvite båthuset mot sjøen som inneholdt en primitiv og dårlig isolert vaktmesterleilighet.

I båthuset bodde vaktmesteren Arnfinn Jørgensen med kone. Han var ansvarlig for opptrekk og utsett av båter, for brygger og for å sage hull rundt bryggestolpene om vinteren, så ikke isen skulle ødelegge disse. Hans sommerglede var motorbåten RAPP, som bar ham på de store fiskeeventyrene utover mot Gåsøya, hvor han en gang fikk en hai. Moderne kompressorlegg overtok etter Jørgensens issaging og holdt bryggene isfrie.

Det økende antall motorer medførte at Weswitco fikk etablere seg med en mekaniker i et rom i båthuset. Senere satte Weswitco opp en verkstedbrakke med Erik Hedemann som servicesjef, og i 1973 kom det et nytt motorverksted av Moelven-brakker. Motorene ble flere og mer kompliserte, og servicefolkene hadde nok å gjøre.

De gamle trebryggene med stolper krevet mye reparasjoner og vedlike-

hold. 1967 ble et merkeår — da ble vår første flytebrygge lagt ut. Samtidig ble det bygget en ny service-brygge, og BP satte opp bensinpumpe.

Den nye tid hadde begynt for alvor!

Oppfylling av området og retting av strandlinjen begynte midt i 60-årene. Siden den tid er det fylt opp med mange tusen m³ sten og planeringsmasse. Vi har i dag et område med fast grunn som er langt større enn hva som var utgangspunktet i 1949. Strøm og vann går i bakken og er tilgjengelig på såvel opplagsplass som brygger.

Etter den første flytebryggen i 1967, fulgte betongbrygger og nye pontongbrygger med utliggere. I dag har vi 7 brygger med kapasitet på over 500 båter. På den annen side har vi kun noen få svaiplasser tilbake etter at kommunen regulerte området. Mangel på bøyeplasser og en kraftig økning i båtstørrelsene, setter store krav til bryggene og oppmoringen av disse. Brygge 3 er vår nye betongbrygge som er beregnet for de største båtene, og «Millionærerbryggen» som den ble døpt, er ganske betegnende for de båtene som ligger der.

Det var i grunnen ikke noe alternativ! Hvis foreningen skulle få økonomi til å bygge opp og drive en moderne båthavn, måtte vi ha en viss inntjenings-evne. Kommunale og statlige bidrag ble det raskt slutt på, og tiden med dugnad og frivillig innsats til alle ting var definitivt over. Behovet var ikke bare brygger og opplagsplass, men i stadig sterkere grad trengte vi også annen service.

Da Jørgensen sluttet i 1968, overtok Angel Lyngheim fra Træna. Han var noe for seg selv, og midt i den verste travelheten kunne han ofte bli borte. Det betydde at han enten var inne og malte litt på et av sine mange sjøbilder hjemmefra, eller at vi snart fikk høre trekkspillet med «Rosa på ball».

Det ble for stort for Angel, og Erik Hedemann overtok i 1975 som bestyrer for båthavnen i tillegg til mekanikerjobben. Erik var flink og rask og bidro til en bedring av servicetilbudet generelt.

Vi kjempet på mange fronter. Trafikkmaskinen, kommunalt arbeid og kanskje egen oppfylling medførte masse-utglidning og grunnere vann. Den første store mudringen hadde vi 1973, og siden har vi måttet mudre flere ganger for å holde nødvendig dybde.

Men ikke bare dette — i 1969 kjøpte Fred Olsen Sjøholmen, for med kommunens velsingnelse, å anlegge sine administrasjonsbygg der. Foreningens område skulle eksproprieres og utlegges til parkeringsplass for 400 biler. Styret utarbeidet «En redgjørelse fra Bærums båtforeninger» som ble sendt

til alle kommunale størrelser og som dessuten kom i Budstikka, Aftenposten og Sjøsport. Det ble kjempeoppslutning om ekstraordinær generalforsamling på Gjestgiveriet, hvor også kommunens representanter var tilstede. Ordfører Greiner nektet Fred Olsen konsesjon, og det endte med at kommunen selv kjøpte Sjøholmen. En gang for alle hadde vi markert at Blommenholm Båtforening var kommet for å bli.

På den sosiale siden har det vært vellykkede nyttårsball på Strand, og i 1980 feiret 118 gjester 30-års jubiléet på Piruetten. Det har vært bryggedans på truckkaia med mye moro. Egen foreningsvimpel fikk vi 1973.

Blommenholm Båtforening var en av de første båtforeninger som gikk fra slipp til truck for håndtering av båtene. I 1976 dro vi på befaring til Göteborg, hvor vi ble overbevist, og kjøpte deretter en brukt truck som kunne løfte båter på 6—7 tonn. Trucken ga oss en helt annen kapasitet og fleksibilitet. Samtidig kom det en høytrykkspyler, som rensset båten mens den hang i stroppene.

Kravet til fastboende bestyrer ble sterkere. Vi hadde innført vakthold, men det var ikke tilstrekkelig. Et nytt hus måtte til, hvis vi skulle komme videre. Arkitekt Arvid Faye-Bisgaard tegnet huset, og før jul 1980 var det innflyttingsklart. I huset er det en god familieleilighet i 2. etasje, og i 1. etasje er det foreningslokale med kjøkken, garderobe, WC og dusjer. Det er også

Homan — det nye båtforeningshuset.

båtskap og innredet kontor for Blommenholm Båtforening, samt en stor terrasse med bord og stoler.

Huset fikk navnet HOMAN, som var det gamle navnet på området, og dessuten navnet på villabebyggelsens skaper Chr. Homan.

Nytt bestyrerpar ble ansatt allerede våren 1980; Karen og Henrik Friis med guttene Bjarki og Basse. Huset ble kraftig forsinket, og familien bodde mange måneder i en campingvogn, før de kunne flytte inn i sin nye leilighet.

Karen er fra Island og Henrik er født på Grønland. Hun styrer utleien av lokalene og sørger for at det alltid er skinnende rent med blomster på bordene. Huset leies ut til Rotary, Lions og en stor mengde festlige tilstelninger.

Henrik er et unikum. Med en fantastisk teknikk og fart holder han orden i båthavnen, tar seg av vaktordningen, sender ut fakturaer og innkasserer penger, samt en mengde andre saker.

Petter Sattrup og nå også Richard Simons, overtok motorverkstedet. Med ca. 500 båter er det nok å gjøre, og sommer og høst løper karene fra båt til båt for at alt skal bli ferdig.

Ungdommen har også fått sitt hus. Velvillig har kommunen latt oss få disponere det grønne båthuset på Sjøholmen. Her er det et riktig seilbrettmiljø, hvor de unge selv kan styre og stelle. Blommeholm Båtforening har bidratt med stativer, strøm og brygger.

Foreningen har god økonomi — og det må den ha. Det koster mange penger å drive og vedlikeholde en moderne marina. Trucken er nylig blitt skiftet ut med en større. Flere brygger skal fornyes i årene som kommer, og plassen settes i bedre stand. Nytt motorverksted er under planlegging, og styret vil i sterk grad drive en langtids-planlegging for å sikre at brikkene — en etter en — tilslutt danner et funksjonelt og riktig hele.

Tross store forandringer og mange båter, har vi klart å bevare det gode miljø. Det hører kanskje båtlivet til, og mange er de som gjør seg et ærend ned i havna for å trekke litt sjøluft og få seg en prat.

Formenn i Blommenholm Båtforening har vært:

1949 - 50	C.F. Selmer
1951 - 56	F. Narum-Hanssen
1957 - 58	H.A. Irgens
1959 - 61	R. Pehrson
1962 - 65	S. Ellingsen
1966 - 70	B. Lien
1971 -	J. Bruenech

Takk til alle som har bidratt til å bringe Blommenholm Båtforening dit den er i dag!

Båthavnen.

Blommenholmspeiderne i de siste 25 år.

Av Kaare N. Bergløff

I løpet av det siste kvart sekel som er gått siden Fredrik Schjander beskrev speidingens begynnelse og utvikling på Blommenholm fra starten i 1935, er det skjedd like meget med denne bevegelse som med samfunnet forøvrig — nesten.

Hvis vi med noen rett — og mange av oss mener å kunne gjøre det — skal kunne betegne de sene 50-årene og de første 60-årene som speidingens «sølvalder» på Blommenholm, er det ingen overdrivelse å kalle de neste ti årene for «gullalderen». «Blommis»-navnet kunne i den tiden stå som ga-

Damstua

ranti for skikkelig speiding — både her hjemme og i de miljøer vi traff utenlands. Mange kunne nok trekke på smilebåndet når speiderne fra Blommenholm kom marsjerende, men den stil og sveis som alle kunne se, vakte nok ikke så lite misunnelse. I ettertid er det god grunn til å anta at nettopp dette utvendige strøkne som kjennetegnet Blommenholm-speiderne, var en viktig faktor i grunnleggelsen av omtalte «gullalder».

På mange måter ble 1964 et merkeår. I dette året var det landsleir i Bodø hvor speiderne fra Blommenholm bl. a. stort sett hadde hele ansvaret for leiravisen. Før leiren drog 1. Blommenholm med 37 gutter og 6 voksne på en 3 ukers tur til Nordkapp. Videre hadde man endelig fått tak over hodet, takket være et godt samarbeid med husmorlaget — og speiderhuset ble offisielt åpnet 8. mars 1964. Det var ikke noen liten innsats fra troppene som gjorde dette mulig.

Som for riktig å understreke hvilken aktivitet og hvilket overskudd som kunne spores alle vegne i Blommenholms speidermiljøer, fant man at det nå var på høy tid å skaffe speiderne en hytte på skogen. Det kunne liksom ikke bli snakk om noe annet enn traktene rundt Brunkollen, hvor vi så mange, mange ganger har hatt våre uforglemmelige juleturer. Den 17. oktober 1965 ble hytta høytidelig åpnet. Bare snaue 3 uker senere feiret 1. Blommenholm gruppe sitt 25-års jubileum på Strand med pomp og prakt.

Mange vil si at vi var for mange, at både 1. og 2. Blommenholm bestod av fremfor alt for mange lederemner. Den fantastiske tiden vi lenge hadde vært oppe i gjorde at vi fikk en paradoksal situasjon. Bare 1. Blommenholm hadde alene nærmere 40 (!) eldre gutter/menn som simpelthen hadde hatt det så utmerket som speidere at de ikke så noen grunn til å slutte — men fortsatt var det kun 2 grupper!

3. BLOMMENHOLM TROPP

Ganske selvfølgelig så de forskjellige ledere ulikt på denne på mange måter uholdbare situasjonen, men resultatet ble ikke uventet, nemlig at Erik Rasmussen, som hadde vært assistent i 1. Blommenholm siden 1954, sammen med Erik Øwre og Stein Inge Grimsrud fikk med seg 6 gutter fra 1. og like mange fra 2. Blommenholm. Disse utgjorde kjernen av det som siden har vært 3. Blommenholm tropp og som fikk sin start nettopp på speiderhuset «Damstua» 6. desember 1965.

Gruppen fikk etter etpar år 4 patruljer, og ved 20-års jubileet i 1985 var antallet gutter stort sett det samme, ca. 25 stykker fordelt på på de

4 patruljene. 3. Blommenholm kunne i 1981 også overta en hytte ved Svartvann, og den er idag omgjort til noe av en «perle» innpå skogen.

AMERIKATUREN I 1973

Året 1973 vil bli stående i Blommenholm-speidernes historie som USA-året. Etter omhyggelig og langvarig planlegging reiste speidere fra alle 3 Blommenholm-troppene med eget charterfly til New York og derfra med buss til det norske Amerika i Midt-Vesten. Turen ble en fantastisk opplevelse og en inspirasjon til videre speiderarbeid for mange.

1. NESØYA TROPP UTSKILLES

I «gullalderen» hadde Blommenholm-speiderne en enorm aktivitet og tilsvarende tiltrekningsevne på gutter fra andre distrikter. Dette førte til stadig flere speidere — og behov for knoppskyting. 2. Blommenholm fikk etterhvert mange speidere på Nesøya, og sommeren 1969 ble 1. Nesøya stiftet med Stan Burkey fra 2. Blommenholm som troppsleder. 19 speidere og 10 aspiranter fulgte ham.

4. BLOMMENHOLM TROPP

Tiltross for tapet av 30 medlemmer til 1. Nesøya var 2. Blommenholm en stor speidergruppe, og antallet speidere økte igjen. Det ble behov for enda en speidertropp. 31. mars 1971 ble 4. Blommenholm opprettet som egen tropp i 2. Blommenholm gruppe som deretter hadde 2 tropper i nesten 4 år. Samarbeidet mellom disse 2 troppene ble etterhvert tilspisset, og på gruppetinget 9. november 1975 ble 4. Blommenholm tropp utskilt som selvstendig enhet.

En nøkkelperson for 4. Blommenholm har vært Olaf-Jacob Willums som nå i snart 11 år har vært gruppeleder. Ellers bør nevnes at gruppen i alle år har hatt egen ulveflokk. I 1986 har gruppen 75 medlemmer, derav 45 speidere, 20 ulvunger og 10 ledere.

TROPPIKAVISENE

Alle Blommenholm-troppene har i mange år hatt egne medlemsblader. Navnene er:

1. Blommenholm — Troppsposten
2. Blommenholm — Kosen
3. Blommenholm — Tresnittet
4. Blommenholm — Quadrifolia

Foruten å være en inspirasjonskilde både under skrivingen og ved første gangs lesing, er troppsavisene meget nyttige for å skaffe seg oversikt over de år som er gått.

PIKESPEIDERNE KOMMER

I mange år var pikespeidere sjeldne å se på Blommenholm. De ivrigste var med i speidertroppene i Sandvika eller på Høvik, og vi skal heller ikke glemme ulveflokklederne.

Men i 1963 tok fru Knoff og fru Valderhaug initiativet til stiftelsen av Blommenholm I, og siden er også Blommenholm II kommet til. Pikespeidernes tilholdssted ble stabburet ved siden av «Damstua».

I 1978 ble Norges Speiderforbund dannet som en sammenslutning av Norsk Speiderguttforbund og Norsk Speiderpikeforbund. Dette førte til at Blommenholm I ble sammensluttet med 1. Blommenholm til 1. Blommenholm I, mens 2. Blommenholm tok opp i seg Blommenholm II uten navneskifte.

2. BLOMMENHOLM TROPP I DE SENERE ÅR

Ledermangel vil vel til alle tider være den største trussel mot videre drift av speidertroppene. Også 2. Blommenholm har hatt lederproblemer, men har sluppet lettere fra det enn de fleste. Dette er kanskje den viktigste grunnen til at 2. Blommenholm i 1986 er den største speidergruppe i Asker og Bærum krets. Gruppen har ca. 170 medlemmer og omtrent like mange gutter som piker. I 1978 ble hytta «Blommistoppen» på Sollihøgda anskaffet.

1. BLOMMENHOLM TROPP I DE SENERE ÅR

De siste 10 årene har vært en tung tid for 1. Blommenholm. Riktignok ble det brakt nytt liv inn ved sammenslutningen med Blommenholm I i 1978, men ledermangelen ble prekær, særlig på guttesiden, og i 1985 var det bare noen få pikespeidere tilbake. Troppens 50-årsjubileum 4. desember 1985 ble feiret med en stor fest for 85 personer på Det Norske Veritas, men fremtiden så dyster ut.

På et møte 2. april 1986 ble det besluttet å slå sammen 1. Blommenholm I og 4. Blommenholm til én gruppe med navnet 4. Blommenholm I. Navnet 1. Blommenholm er dermed gått over i historien, og det er virkelig trist.

Vær beredt.

EFTERORD

Blommenholm-speiderne har gjennom årene opplevd både trange og gode tider. I mange år var det ekspansjon, og selvom det ble vanskelig å splitte en stor enhet, ble det nesten en naturlov at vi fikk flere tropper etterhvert.

Det er nå færre speidere på Blommenholm enn det tidligere har vært. Dette skyldes ikke bare ledermangel, men også færre barn og flere fritidstilbud. I denne situasjon er det blitt riktig og nødvendig å slå sammen tropper, og i 1986 er det bare 3 selvstendige speidergrupper i vårt distrikt.

Men fremdeles har speiderarbeidet en sterk stilling hos oss. Det er nok mange grunner til det, men jeg vil særlig nevne Arne Rånes som mer enn noen greide å gi glød til speiderarbeidet. Det var hans personlighet som oppflammet og varmet oss, og det var hans hjem som aldri var lukket for en søkende gutt — liten eller stor. Mange av oss har lurt på hva som gjorde at nettopp Rånes — som hadde en vanskeligere start i livet enn de aller, aller fleste — hadde tilegnet seg og holdt fast på de evner av ikke minst psykologisk art, som skulle til for å bli så elsket og avholdt.

Det er vel ikke tvil om at beboerne på Blommenholm i meget stor grad kan takke speiderlederne — med Rånes i spissen — for at ungdomsproblemer i mange år har vært nær ikke-eksisterende på Blommenholm — barna har rett og slett ikke hatt tid eller tanke for ørkesløst tidsfordriv — de har hele tiden vært speidere på Blommenholm.

Bratås barnehave.

Av Alfhild Lindemann

Per står utenfor gjerdet og sier lengselsfullt: «Der skal jeg begynne til høsten.» Mor svarer: «Det er ikke sikkert det er plass til deg.» Hun taler av bitter erfaring. Men Per mister ikke motet: «Jeg kan stå og spise maten min, jeg!»

Bratås barnehave hører til nærmiljøet på Blommenholm. Likevel er barna fra nabolaget aldri sikret plass. Barnehaven er privat i den forstand at den har sitt eget styre og administrerer seg selv, men den har kommunalt opptak av barna. Det er betingelsen kommunen setter for å dekke utgiftene til driften som ikke dekkes av foreldrebetalingen og av statstilskuddet.

Bratås barnehave tok imot de første barna i september 1967 og går nå med raske skritt mot 20-årsjubileet. I løpet av denne tiden har 275 barn hatt plass i et eller to år. Vi kom igang fordi vi fikk mulighet til å leie lokaler og uteareal på *Bratås*, Gamle Drammensvei 190. For meg som førskolelærer var det utfordrende og morsomt å forsøke å få alt i stand. Bærum kommune var helt fra første stund meget imøtekommende, men *ansatt* kunne jeg ikke bli før en måned før barna kom. Alt arbeid med anbud, håndverkere, innkjøp, istandsetting, maling og lakking var gratisarbeid i mange måneder på forhånd.

Barnehaven har hele tiden vært en halv-dagsbarnehave med plass til 20 barn i alderen 4 - 7 år. Idag eksisterer det to betalingssatser, en for 4 timers opphold pr. dag og en for inntil 6 timer.

Hovedtanken bak det pedagogiske arbeidet har hele tiden vært å gjøre barna *livsdugelige*. Oppgaven blir da å velge ut arbeidsredskaper og materialer, litteratur og annet som kan fremme denne utviklingen. Barna spør med hele sitt vesen: «Hvem er jeg? Hvor kommer jeg fra?» Det er et spørsmål vi må ta alvorlig. Derfor har året i Bratås barnehave sin egen rytme. En kan si at vi har en form for periodeundervisning. Vi tar for oss emner som vi arbeider med i mange uker. Sanger, dikt, eventyr, samtale, lek og forming utdyper

Bratås Barnehave. Gamle Drammensvei 190

emnet. Barnet skal oppleve med hele seg, med tanke, følelse og vilje.

Vi følger også årstidenes skifting. Vi fordyper oss i *høsten* hvor alle, planter, dyr og mennesker, forbereder seg til vinteren. Vi markerer avslutningen av denne perioden med *høsttakkefest*. for barnas familier. *Barna* har laget mat og bakt brød. *Barna* leser dikt og synger sanger som belyser årstiden.

Så kommer en periode med norske folkeeventyr, myter og sagn, men nå er det eventyret vi konsentrerer oss om. Det treffer barna hjemme! Det er sant som Molkte Moe hevdet at «barn og folkeeventyr står på samme ånds-trinn.» Barnet og eventyret ser livet på samme måte, i klare tydelige, fantasiskapende bilder, sort eller hvitt. De sammensatte karakterene har 5-6 åringer ennå ingen sans for, men gjennom eventyrene blir barnet bevisst hvilke krefter som bor i sinnet — godt og ondt. Askeladden blir et bilde på barnet selv, dets muligheter til vekst og utvikling. Barnet erfarer at trollet er et bilde

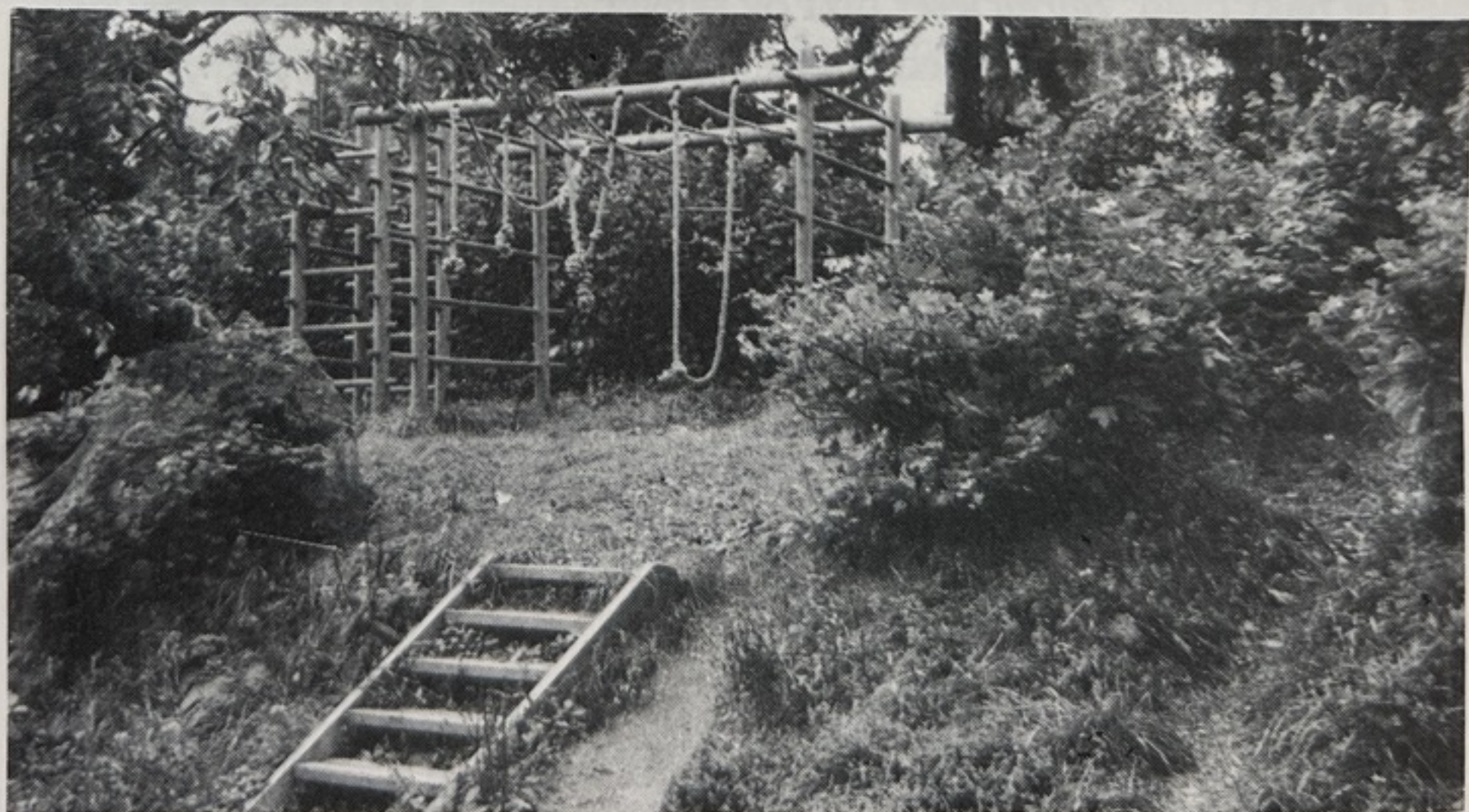
på det destruktive som skal *plasseres* og helst overvinnes. «Tankesverdet» er et godt redskap i denne kampen. Denne perioden blir alltid levende og aktiv med mye dramatisering.

Hele adventstiden bruker vi til å forsøke å finne ut noe om hvorfor vi feirer jul. En fest hører med i denne perioden. Da viser barna et lite julespill og det er lek og moro.

En virkelig spennende periode kommer på nyåret. Da tar vi for oss de første tegn til liv på jorden. Fossiler fra den gamle havbunnen som Blommenholm er, finner vi til stadighet i haven. Da blir fortiden så nær og konkret. Vi følger også utviklingen frem til vikingtiden. Her mangler det ikke spenning og dramatik, og leken blomstrer. Vikinger og 6-åringer har mye felles!

Gjennom fastetiden og forberedelser til påske forsøker vi å vise at vikingidealene er et tilbakelagt stadium idag. Vi må utvikle oss videre—. Våren og alt det nye livet i naturen gir en fin parallell her, og vi lærer Bjørnsons dikt:

*Elsk din neste du kristen sjel,
Tred ham ikke med jernskodd hel,
Ligger han enn i støvet.
Alt som lever er underlagt
kjærlighetens gjenskapermakt,
bliver den bare prøvet.*

Litt av lekeplassen

Så følger forberedelser til 17. mai hvor Wergeland står sentralt. Hans sanger, dikt og eventyr blir vår «eiendom», og idealene hans er noe å ta med seg. Selve feiringen av den 17. foregår dagen før, den 16. Da har vi med lapper i postkassene fortalt naboene at vi kommer, og alle hjelper til å skape fest. De heiser flagget og tar oppstilling langs ruten. Toget går Gamle Drammensvei mot Blommenholm, så Homans vei tilbake rundt Flyinndammen. Og barna synger.

Etter dette vet barna litt om sin egen historie og hvem de selv er. Da kan det være på tide å se seg om i verden. Det er mange andre og fremmede kulturer vi kan se litt nærmere på og lære noe av. Deres eventyr, håndverk, sanger, mat og byggeskikker gir stoff i mengder.

Slik føler vi det er blitt en enhet gjennom året. Vi går ut fra det nære og kjente til det fjernere og mer ukjente. Den ene perioden bygger på den andre, og vi tar oss god tid til fordypelse på veien. Slik blir stoffet barnas «eiendom». De tar det med seg i livet. De har noe å øse av, noe som kan gjøre dem *livsdugelige*.

Bratås barnehage betyr også tre arbeidsplasser innenfor vellets grenser, samt en deltidsjobb som rengjøringshjelp.

Området på Sjøholmen er et kjært turområde for oss. Her er skog, blomster og strand og nesten ingen trafikkstøy. «Se, det er skum på havet!» roper et av barna. «Ja, det er de døde havfruer.» svarer et annet like selvfølgelig—.

En ung skole på gamle tomter.

Av Marte Marie Brandrud

Boligutbygging.

I slutten av 1950-årene startet en omfattende utbygging av store områder på Blommenholm gård og på Løkeberg gård. Utbyggingen fortsatte i 1960-årene, og det var stort sett unge familier med skolebarn som flyttet inn. Elevtallet økte sterkt på skolene i distriktet: Høvik, Høvik verk og Evje.

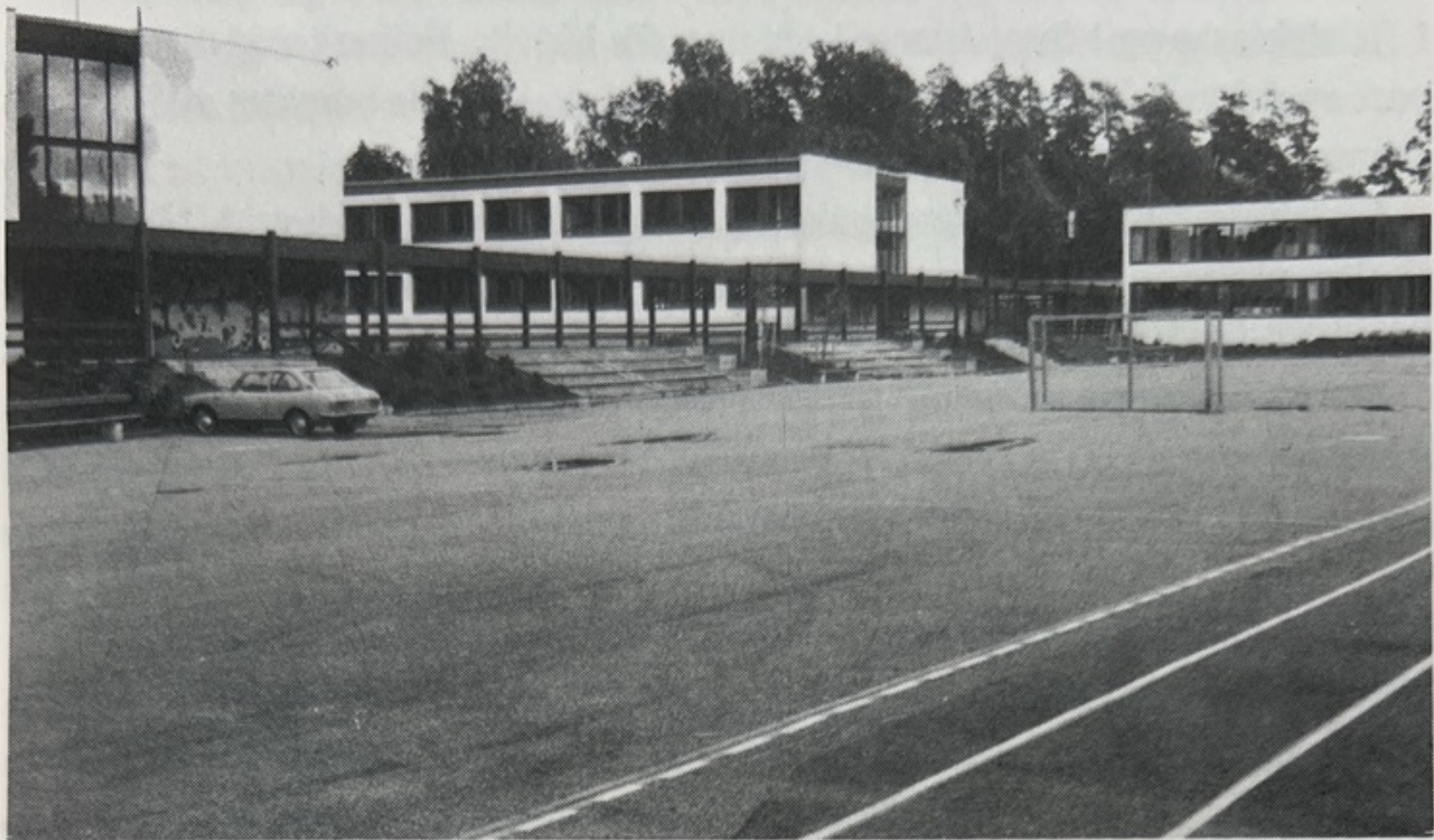
Det var særlig Høvik skole som fikk føle presset, for det var dit de aller fleste skolebarna i de nye boligfeltene gikk. Behovet for en ny skole i distriktet ble stadig større.

Skoleutbyggingsplaner.

I skolestyrets søknad om godkjenning av romprogram for Blommenholm skole opplyste skoleinspektør Sødal at Høvik skole i 1961 hadde 32 vanlige klasser pluss 2 hjelpeklasser! En stor del av disse elevene sognet naturlig til den nye skolen man planla på Blommenholm. Byggingen av Blommenholm skole inngikk i en 3-årsplan for skoleutbygging og var opprinnelig planlagt ferdigstillet høsten 1963.

11. oktober 1961 vedtok imidlertid Bærum skolestyre at byggeplanene for folkeskolen på Blommenholm skulle forseres. For å skaffe plass til real-skoleplasser for den «fremtidige, linjedelte ungdomsskole i Høvikdistriktet» ble det vedtatt at 1. byggetrinn av Blommenholm folkeskole skulle stå ferdig høsten 1962. På samme skolestyremøte vedtok en også at skolen skulle hete Blommenholm. Navnevalget var neppe vanskelig, siden skolen i virkeligheten ligger i haven på gamle Blommenholm gård.

Noen få av de gamle trærne i haveanlegget er bevart, men av bebyggelse på gården er det bare potetkjelleren igjen, et lite hus på den andre siden av Halvorsens vei.

Blommenholm skole.

I overenstemmelse med skolestyrevedtaket stod 1. byggetrinn av Blommenholm skole ferdig høsten 1962. Anlegget bestod av to blokker som etter de første planene skulle suppleres med en «gymnasikkblokk» og en «småskoleblokk».

Det var spesielt den prekære situasjon angående plasseringen av realskoleklasser som gjorde at skolen stod ferdig «et år for tidlig». Blommenholm folkeskole var en realitet først høsten 1963. Sammen med realskoleklassene, administrert av rektor Midttun (senere Ramstad skole) ble det riktignok plassert 4 småskoleklasser på Blommenholm i 1962, men disse ble administrert fra Høvik skole. To av klassene var 1. klasser fra Blommenholmstrøket, og to klasser kom fra den gamle Munch pensjonatskole som ble brukt som avlastning for en overfylt Høvik skole.

Høsten 1963 stod Ramstad skole ferdig, og realskoleklassene flyttet over dit.

En skole i vekst.

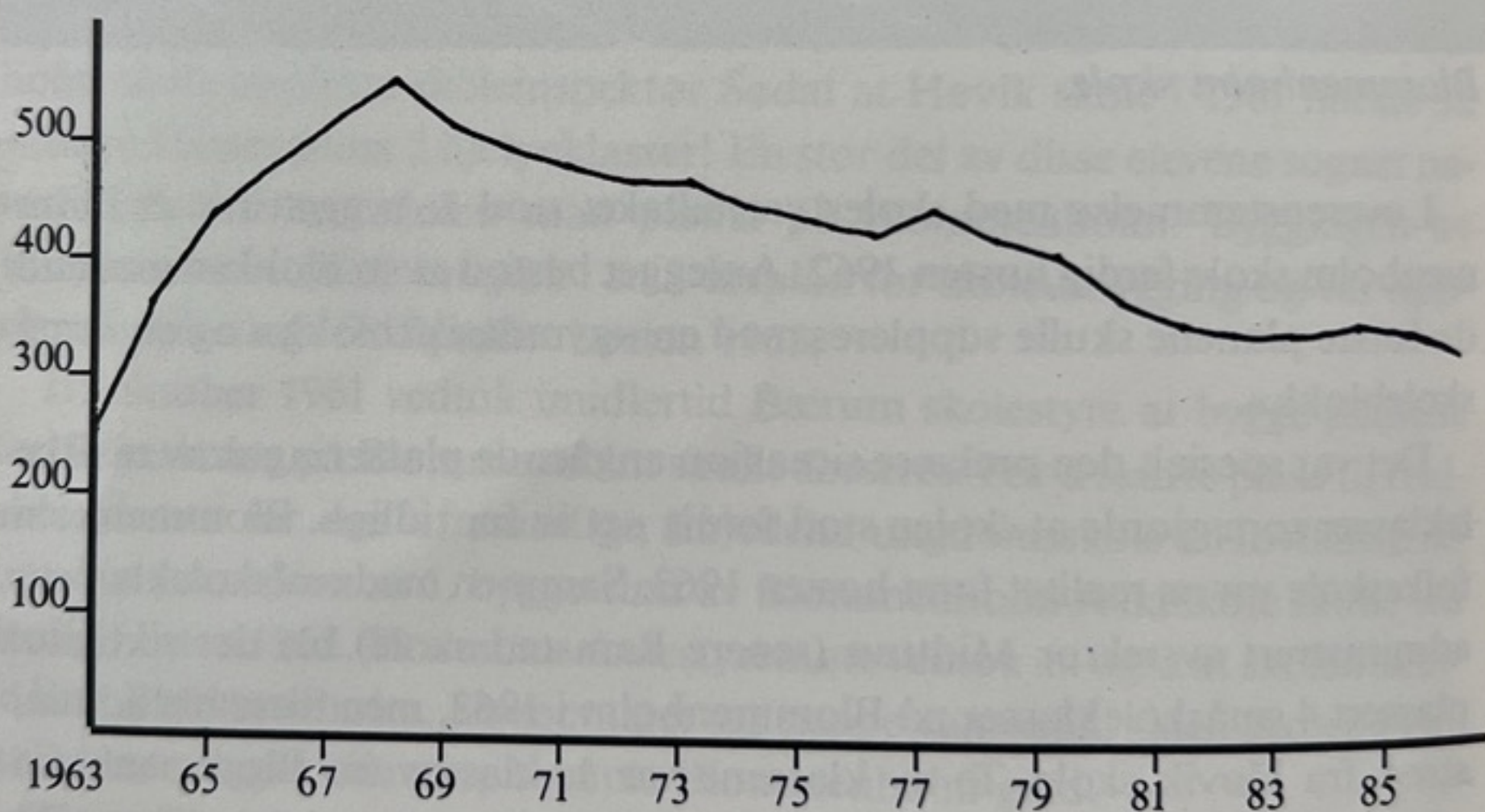
Fra høsten 1963 regner Blommenholm folkeskole sin «historie». Olav Røthe ble tilsatt som den første overlærer ved skolen. Sammen med ham arbeidet 6 faste lærere ved skolen. Elevflokket på 250 var fordelt på 9 store

klasser. Det ble tatt opp 3 førsteklasse dette året, videre var det 2 annenklasser og 2 tredjeklasser som allerede hadde gått på Blommenholm et år. 1 fjerdeklasse og 1 femteklasse kom over fra Høvik. Folkeskolen disponerte bare en del av lokalene i 1963/64. Resten av lokalene ble benyttet av Bærum kommunale handelsskole og Bærum yrkesskole.

Etterhvert økte elevtallet og skolen trengte alle rom på dagtid. Handelsskolen måtte vike plassen, men fortsatte i flere år med ettermidags- og kveldsundervisning på Blommenholm.

Høyeste elev- og klassesall hadde skolen i 1968/69 med 540 elever fordelt på 21 klasser.

Elevtall 1963 — 1985

Skole og fritid — samarbeid hjem — skole.

Allerede i løpet av de første årene kom varierte fritidsaktiviteter i gang ved skolen. En barneopera under ledelse av Ulla Sollund kom igang, og de hadde sin første forestilling før jul 1965. Man skaffet penger til kulisser osv. ved å selge andelsbrev til foreldrene.

Høsten 1969 kom den første «Skolens dag», arrangert som åpen skole en lørdag formiddag. Foreldrene kunne være tilstede ved undervisningen i barnas klasser og møte lærere og andre foreldre over en kaffe-kopp i lærerværelset og tilstøtende rom. Foreldrekomiteen sørget for kaffe og kaker som ble solgt til inntekt for diverse aktiviteter og tiltak ved skolen.

Skolekorpset ved Høvik skole ble også Blommenholm skoles korps. Medlemmene er temmelig jevnt fordelt mellom skolene. I 1972 fikk korpset navnet Høvik og Blommenholm skolekorps.

I 1966 kom det igang strykeorkester ved skolen. Dirigent var Johannes Myklebostad. Det ble etterhvert problemer med rekrutteringen til orkestret, det opphørte, og orkestrets fioliner ble overlatt til Bærum kommunale musikk-skole.

Det kom også igang kor ved skolen. Melvin Simonsen var i flere år dirigent for koret. Koret har i årenes løp hatt mange dirigenter og har variert i størrelse og aktivitet. Fra høsten 1985 er koret kommet igang igjen med en av skolens lærere — Margrethe Sollid, som dirigent.

Hvert eneste år arrangeres en rekke fritidsaktiviteter for elevene på ettermiddagen. Det gis kommunal støtte til disse aktivitetene, men det er også egne foreldreutvalg som organiserer dem. Høsten 1985 arrangerte fritidsutvalget følgende kurs: 3 julegavekurs med i alt 45 elever, 5 keramikkkurs med 51 elever, 2 bakekurs med 30 elever og 1 bordtenniskurs med 8 elever.

Samarbeidet mellom hjem og skole har etter min mening fungert meget godt. Samarbeids- og aktivitetsformene endres. Det er vanskeligere å samle folk til større møter i 80-årene enn det var i 60- og 70-årene, men det er en generell tendens i tiden.

Når kommer 2, byggetrinn?

Elevtallet og aktivitetsnivået steg opp gjennom 60-årene, men videre utbygging skjedde ikke.

Når en blar i planene for utbyggingen av Blommenholm skole, utredninger og korrespondanse rundt dette, så registrer en flere endringer og utsettelser.

I en utredning fra kommunearkitekt Bård Hjelde fra september 1961 «sakses» følgende om FREMDRIFTEN:

«Det vil være mulig å ferdiggjøre storskolens blokk og blokken for spesialrom til august 1962. Videre er det også mulig å følge opp byggearbeidet for gymnastikkblokkens vedkommende i kontinuitet med det øvrige byggearbeid slik at gymnastikkblokken kan tas i bruk årsskiftet 1962/63.»

Skolestyrevedtak senere gikk ut på en fullføring av 2. byggetrinn når det ble «behov for det». Behovet for mere plass og særlig for nødvendige spesialrom som gymnastikksal med garderober og dusj og heimkunnskapsrom, meldte seg tydelig i løpet av de nærmeste 3—4 årene. Elevtallet økte raskt. Det ble sendt henvendelser fra lærerne og skolens ledelse og fra foreldre gjennom tilsynsutvalg og senere samarbeidsutvalg. Ferdig utbygget var skolen prosjektert som en 3 parallellers barneskole, men skolen hadde opptil 21 klasser uten 2. byggetrinn! Det var vanskelige og utilfredsstillende arbeidsforhold for elever og lærere.

Utbygging med behov for skoler presset på i **andre** deler av kommunen, og planene for 2. byggetrinn på Blommenholm ble skjøvet videre fremover. Nye, moderne skoler med alle slags spesialrom og utstyr så dagens lys, mens Blommenholm fortsatt måtte greie seg med dårlige provisorier til samme formål. Misnøyen kom klart til uttrykk fra lærer-, elev- og foreldrehold.

Sneglen er populær blant barna.

Nybygg, 10 årsjubileum og generaloppussing!

Endelig — høsten 1972 «inntok» gravemaskiner, arbeidsbrakker og byggefolk skolen. Arkitektene Cappelen og Rodahl som hadde tegnet 1. byggetrinn, hadde også planene for 2. byggetrinn, bygningen som fortsatt går under navnet «nybygget» på Blommenholm skole. Bygget inneholder gymnastikksal med vestibyle, garderober og dusj, heimkunskapsrom, rom for korttidsbarnehave, rom for spesialundervisning og logoped, samt film- og TV-rom. Vaktmesterbolig ble samtidig bygget som en sidefløy.

Gleden var stor da skolen høsten 1973 kunne innvie 2. byggetrinn samtidig som skolen fylte 10 år! Begivenheten ble behørig markert 2. oktober med hornmusikk, taler og snitter for offisielle gjester og skolens voksne, teaterforestilling, brus og boller for barna om formiddagen. Om kvelden var det sokkeball i den nye gymnastikksalen for foreldre og lærere.

I forbindelse med nybygget ble det generaloppussing og delvis ombygging i 1. etasje i administrasjonsblokken. Den gamle provisoriske «gymnastikksalen» ble ombygget til lesestue/bibliotek — et rom som har fått en sentral beliggenhet i skoleanlegget og som er flittig brukt.

Uteanlegg — eksteriør.

Skolen ligger inneklemt mellom jernbanelinjen og Halvorsens vei. Både rundt 10-årsjubileet og 20-årsjubileet har vi hatt «plant et tre» aksjon. Første gang langs jernbanelinjen, siste gang rundt bygningene.

Blommenholm Vel ønsket å plassere lekeskulptur på skolens område.

Sneglen av Sivert Donali ble avduket 17. mai 1973, og har siden vært til glede for barna både i og utenfor skoletiden.

Siste «ansiktsløftning» fikk skolen sommeren 1985 da bygningene ble malt utvendig og berberisen i skråningene mot skolegården ble byttet ut med buskfuru, mispel, kranstopp, rogn og lønn, samt benker og blomsterkasser der barna selv skal plante og så.

Kart over Blommenholm Hovedgård i 1920 og bebyggelsen i 1986.

Forklaring til kartet

Målestokk: 1 : 1200

Det som er trykket med rødt er et kart fra 1920 som viser hvordan gården lå «under» den nåværende bebyggelsen.

Den gamle alleen er markert med trær og prikket helt frem til Gamle Drammensvei, slik som det så ut før jernbanen kom i 1872.

Fire tydelige rester finnes etter det gamle gårdsanlegget:
Et av alleens asketrær står i hjørnet av skolens plen. **Tuntreet**, en lønn, står fremdeles på Lyngstads tomt, og **rester av låvebru-foten** finnes i Meyers hage. **Potetkjelleren** på Liens tomt er det eneste bevarte hus.

Gårdens hus har fått bokstaver slik:

H = Hovedbygning

F = Forpakterbolig (med drengestue og bryggerhus)

S = Stall

L = Låve

V = Vognskjul

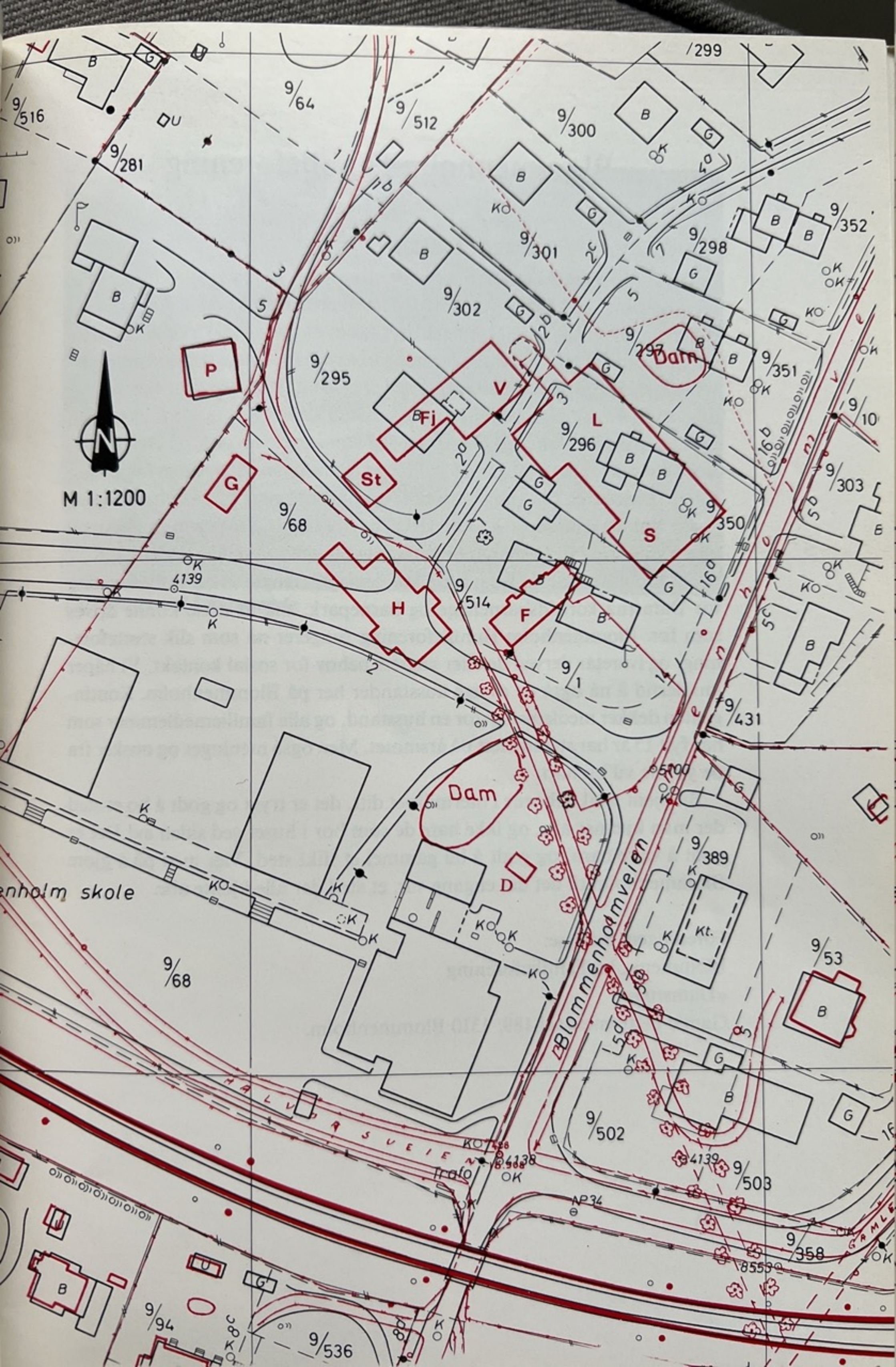
Fj = Fjøs

St = Stabbur

P = Potetkjeller

G = Garasje

D = Dukkestue

M 1:1200

Blommenholm skole

Blommenholmveien

HALVÅRSVEIEN

GAMLE

Dam

Dam

9/516

9/281

9/64

9/512

9/300

9/299

9/352

9/298

9/301

9/302

9/351

9/295

9/10

9/296

9/303

9/68

9/350

9/514

9/160

4139

9/431

9/389

9/68

9/53

9/502

9/503

4138

8553

9/94

9/536

NP34

9/358

Blommenholm Familieforening

Av Else R. Wiborg, formann

Blommenholm Familieforening ble stiftet den 19. mars 1984, og er altså en meget ung forening, som mange blommenholmere kanskje ikke har hørt om enda. Vi stiftet foreningen med det for øye at den skal virke som et sosialt bindeledd i nærmiljøet, en forening til å ivareta sosiale behov for hele familien. Vi håper med foreningen å skape et godt nabomiljø for gammel og ung, med forskjellige aktiviteter. I Damstua kan vi arrangere f. eks. kurs, bridgeaftner, foredrag og selskapelig samvær i enkle former, og vi har holdt to meget vellykkete forsommer grillfester for hele familien, og en førjulsfest for de voksne der. Foreningen styre er åpent for forslag på aktiviteter, og vil prøve å imøtekomme alle så langt vi kan. Vi håper å få starte en lesesirkel og en teaterring til høsten, men foreløpig mangler vi deltakere.

Da Blommenholm Husmorlag ble nedlagt, trengte vi en støtteforening for Damstua korttidsbarnehage og barnepark, slik at disse kunne drives som før. Blommenholm Familieforening fungerer nå som slik støtteforening, og ivaretar derved de aller yngstes behov for sosial kontakt. Vi håper imidlertid å nå også de øvrige husstander her på Blommenholm. Kontingenten dekker medlemskap for en husstand, og alle familiemedlemmer som har fylt 15 år har stemmerett på årsmøtet. Men også meninger og ønsker fra de yngste vil bli hørt.

Bli kjent med naboene i nærmiljøet ditt, det er trygt og godt å bo et sted der man kjenner alle, og ikke bare de som bor i huset ved siden av! Det er godt å være barn, og godt å bli gammel et slikt sted. Vær med på å gjøre Blommenholm til det det engang var, et sted der alle kjente alle.

Foreningens adresse:

Blommenholm Familieforening

«Damstua»

Gamle Drammensvei 189, 1310 Blommenholm.

Damstua med lekeområde.

Blommenholm stasjon og Blommenholm postkontor

Av Hans Lindemann

STASJONEN

Etter at den første jernbane i Norge var åpnet mellom Christiania og Eidsvoll i 1854, kom det snart ønsker om jernbane også andre steder i landet, og strekningen Christiania — Drammen kom også på ønskelisten. Trafikken på Drammensveien var ganske betydelig. I mai, juni og juli 1865 ble det foretatt en trafikk telling ved Lysaker, og den viste at det i gjennomsnitt pr. dag passerte 657 reisende, derav 183 hester med lass og 76 hester uten lass. 16. juni 1869 besluttet Stortinget at Drammensbanen skulle bygges, og med sterk innsats kunne banen åpnes vel 3 år senere, nemlig 7. oktober 1872.

Det var naturlig at jerbanelinjen skulle gå forbi Blommenholm, men linjevalget ble det endel diskusjon om. Eierne av Blommenholm Hovedgård, Lars Ammerud ville helst at banen skulle gå nord for gården, men resultatet ble at toget kom på en høy fylling foran gården slik at utsikten mot sjøen ble brutt og adkomsten til jordene i syd ble vanskeliggjort. Gamle Drammensvei ble også avskåret og kom for fremtiden til å gå i en krok under den smale jernbanebroen som ennå består.

Fra Drammensbanens åpning i 1872 var det naturligvis dampdrift og enkelt spor. For å spare penger var banen smalsporet, og i den første tiden var Lysaker og Sandviken de eneste stasjoner i Bærum. Siden kom Stabæk og Høvik til. Først etter iherdig arbeid av Chr. Homan, sønn av Homansbyens skaper, ble det besluttet å anlegge en stasjon på Blommenholm, men for å få det til ga Homan fri grunn og betalte dessuten kr. 25.000.- kontant til Norges Statsbaner. Den 10. mai 1910 ble Blommenholm stasjon åpnet med stor jubel og festivitas.

Siden 1910 er det blitt store forandringer på Blommenholm stasjon. Først var det nødvendig å bygge om banen fra smalspor til normalspor. Dette var

Åpningen av Blommenholm stasjon 10. mai 1910.

fullført 11. februar 1920. Trafikkøkningen og den tekniske utvikling ga grunnlag for dobbeltspor Oslo — Sandvika og elektrisk drift på hele strekningen. Disse forbedringene var fullført 26. november 1922. På Blommenholm ble det bygget en ny, romslig stasjonsbygning med plass til både postkontor, kiosk og stasjonsmesterbolig.

Nå kom en virkelig god periode for stasjonen. Før bilene ble allemannseie og mens bussene var sjeldne, ble Stasjonen det naturlige møtepunkt. Og stasjonsmesteren satte sin ære i å holde det pent med både plener og blomster. I 1930-årene var her også drosjeholdeplass.

Litt dramatisk ble det en eller to ganger pr. år når det var flom på grunn av regn eller snesmelting. Da strømmet vann inn i undergangen til perrongen, og togpassasjerene måtte forsiktig ledes over skinnene før det ble snekret en bro over flomvannet i undergangen.

I 1973 kom det vesentlige endringer på vår banestrekning. Dobbeltsporet var ledet frem til Asker, og Statsbanene tok i bruk nye togsett som kunne gå vesentlig raskere. Holdeplassene Ramstad, Strand og Myra og stasjonene Bestun og Skarpsno ble nedlagt, og toget kunne dermed gå fra Blommenholm til Oslo på 12 minutter mot tidligere 22. Dette var

oss på Blommenholm var det et stort tilbakeskritt at Blommenholm stasjon ble ubetjent. Dermed mistet vi en vesentlig service, og vi fikk det som var verre: En stasjon i forfall og plaget av stadig hærverk, glasskår og papirsøl.

I 1983 ble det så ille med ruteknusing at NSB besluttet å bygge om det gamle huset på perrongen til et skur uten dør og vinduer. I 1985 ble hele stasjonen pusset opp, men allerede i 1986 ser vi hvordan forfall og hærverk igjen gjør sitt inntog. Hvordan kan vi forhindre det?

I jubileumsåret 1986 er stasjonen ubetjent, men sannsynligvis mer beferdet enn noensinne. Toget har ikke tapt i konkurransen med bilen, tvert imot: Mange kommer med bil fra andre kanter av Bærum, parkerer sin bil og tar toget for å unngå køkjøring på Drammensveien.

Og trafikken er nå formidabel i begge retninger både morgen og kveld. Når Blommenholmboerne kommer til stasjonen for å ta sitt morgentog, kommer folk strømmende **ut** av stasjonen for å ta spesialbuss til Det Norske Veritas på Høvik Verk. Tidene forandres.

Blommenholm stasjon og Stasjonsveien september 1986.

Huset på perrongen er pusset opp, men er redusert til et uværsskur.

POSTKONTORET

Etter at Blommenholm stasjon var åpnet 10. mai 1910 tok det ikke lang tid før det kom krav om et eget postkontor på Blommenholm. Og poststyrelsen reagerte beundringsverdig raskt. Allerede 10. desember samme år besluttet postmesteren i Kristiania:

Efter departementets bestemmelse blir der fra 1. januar førstkomende og indtil videre at underholde et postaapneri paa jernbanestoppestedet Blommenholm i Bærum herred, Akershus amt for den post som kan bli befordret til og fra stedet med jernbane.

Postaapneriet blir at benævne Blommenholm og henlegges under Kristiania postkontor. Til postaapner antar man stationsekspeditor Karl Johan Arnesen, hvem vedlagte for ham utfærdigede beskikkelsesdokument bedes tilstillet, hvorhos hr. postmesteren anmodes om at meddele ham de til postaapnerforretningernes utførelse fornødne forskrifter samt forøvrig træffe de fornødne foranstaltninger.

Postaapneren har vedtat at fungere som saadan mot en aarlig løn av 100 kroner av postvæsenet.

Den årlige lønn på kr. 100 var langt fra fyrstelig, men pengene var drøyere dengang, og poståpnerstillingen var bare en ekstrajobb for stasjonsekspeditor Karl Johan Arnesen.

Befolkningen på Blommenholm økte raskt etter 1911, og det ble mer å gjøre på poståpneriet. Dette viste seg blant annet i lønnsstatistikken. Fra 1. juli 1914 var lønnen kr. 350 pr. år og fra 1. juli 1917 kr. 700. Etter lønnsforhandlinger samme år økte lønnen til kr. 900, det skyldes nok først og fremst inflasjonen under 1. verdenskrig.

I 1918 var NSB kommet langt med planene om dobbeltspor og elektrisk drift forbi Blommenholm, og en ny stasjonsbygning ble helt nødvendig. Statsbanene tenkte seg i første omgang at poståpneriet burde være i en egen bygning utenfor stasjonen, men dette kom det sterke protester mot, blant annet fra Blommenholm Vel. Resultatet ble at da den nye stasjonsbygningen sto ferdig i 1920 var det også et nytt postkontor. Poståpner og stasjonsmester August Knudsen fikk en særskilt godtgjørelse på kr. 300 pr. år for å bære postsekkene mellom postkontoret og toget.

Helt fra starten i 1911 ble posten sendt to ganger daglig med tog fra Oslo V til Blommenholm. Aviser kom også på denne måten, og ombæring til hussene var det ikke. Det ble derfor naturlig for folk å komme til postkontoret og se etter post både om morgenen og om ettermiddagen. Budstikka kom med ettermiddagsposten.

Fra 1. juni 1949 ble det slutt på postsendinger med toget på strekningen Oslo — Asker, og postvesenets egne biler overtok. De fleste fikk nå posten bragt til postkasse ved huset, men post 2 ganger pr. dag fikk vi ikke, heller ikke til postkassene på Blommenholm stasjon.

I sin drøyt 75 årige historie har postkontoret bare hatt 7 styрere. Som nevnt ovenfor var det stasjonsekspeditor Karl Johan Arnesen som ble den første poståpner ved starten i 1911. 24. januar 1916 overtok stasjonsekspeditor Torvald Bøhn. Fra 1920 var det stasjonsmester August Knudsen som overtok stillingen midlertidig. Det var nok strevsomt for ham, og han var sikkert glad da hans 24-årige datter Else Karine Knudsen overtok som poståpner 1. juni 1922.

Frøken Knudsen hadde stillingen i 41 år og ble etterhvert som en regjerende dronning i sitt rike. Hun visste alt som var verd å vite om postens gang og svært meget om beboerne på Blommenholm også. Hun hadde sine meninger om det som skjedde i vårt distrikt, og hun var elsket og fryktet for det. Var man hennes venn eller protege, kom man gjerne på ekstrabesøk til hen-

ne, kanskje tilogmed innenfor døren. Andre måtte erfare at hun holdt seg strengt til både åpningstider og krav til legitimasjon.

I mange år hadde frøken Knudsen poståpnerarbeidet helt alene med delt åpningstid slik at hun kunne få matpause hos sin far stasjonsmesteren i 2. etasje. Mange detaljer hadde hun bare i sitt hode, og det ble ikke lett å overta etter henne, spesielt fordi hun døde mens hun var på ferie i august 1963, rett før hun skulle pensjoneres.

Det ble poståpnerassistent Ole-Petter Aarskog som overtok etter frk. Knudsen og fra 1. august 1967 ble Sverre Bergh styrer. Men i de siste 18 årene har vi hatt en og samme poststyrer på Blommenholm. Åse Ingebjørg Andersen kom som assistent i 1964 og overtok som poststyrer 1. desember 1968. Med sin lange erfaring er fru Andersen en verdifull ressurs på Blommenholm, ikke bare når det gjelder posten, men også på det menneskelige plan.

Trafikken over Blommenholm postkontor er stadig økende. Idag betjenes ca. 1500 husstander i området, og selvom postombæringen til husene nå går ut fra Sandvika, er det travle tider for postfolket. I tillegg til poststyreren er det en postkasserer på heltid og to på deltid. Trangt er det blitt både foran og bak postskranken, men selvom man kunne ønske seg større plass, har postvesenet ingen konkrete byggeplaner hos oss.

Blommenholm postkontor.

Full sysselsetting.

Et førkrigsbilde fra Blommenholm stasjon.

Av Ingrid Lysgaard

Stille og nesten tom ligger stasjonen i våre dager, omgitt av et blinkende hav av biler. Med bilene kom også ren og pen asfalt. Men selv her kan vårsolen skape noen dagers vått kaos med slaps og issjøer slik at for folket får store problemer med veivalget. Man hopper og sniker seg mellom støtfangere og tvinges ut i stadig større bauter.

En slik varm tinedag var jeg trengt opp på tørt land inne ved stasjonsveggen, der hvor det først tørker opp. Var det lyden av vannet som sildret i avløpsrennen sammen med lukten av tining og varm solvegg som plutselig lot meg fornemme et streif av barndom? Lyder og lukter beveger ens sinn og sletter lett ut noen tiår.

Hvilket år kan det være? La oss si 1936. Og det står tollekniv i bakken ved stasjonsveggen, nettopp her mellom trappen til «Privaten» og trammen til «Godsen». Den står der fordi en drosjesjåfør har satt den der. Og hans kolega har i dette øyeblikk kastet årets første femøre mot den. Selv henger jeg over sykkelstyret i en forventningsfull halvkrets av unger.

Det er vårens første varme dag. «På stikka» er i gang.

Stasjonen er sentrum i et forstadsstrøk med hager og småhus, noen kaller villaer. (Spør ikke hvordan det kan være utkomme for to drosjer her.)

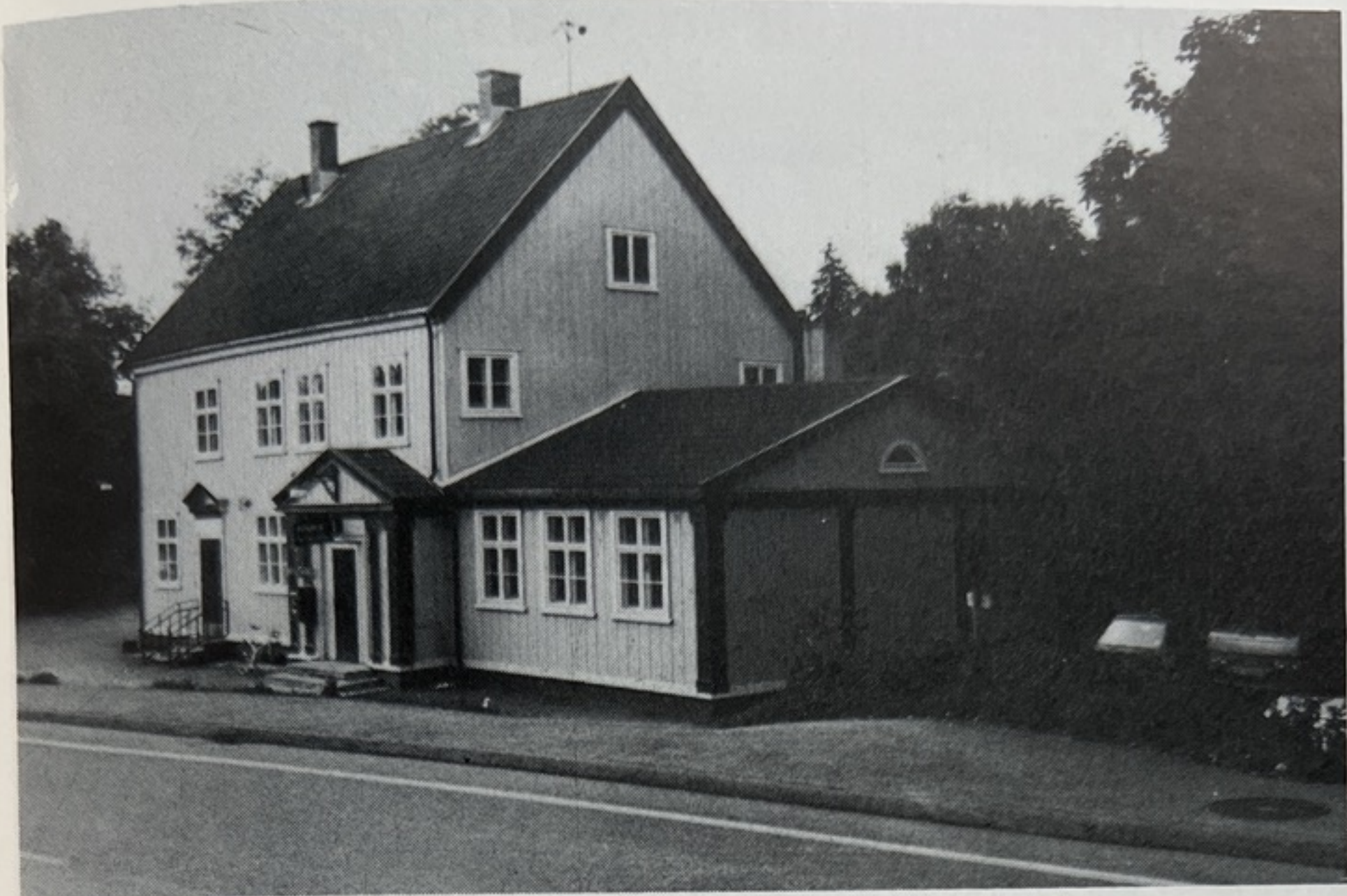
Inne på stasjonen har man nå oppfattet hva som er i gjære. Annenfullmektigen kommer først. Det klirrer av kobber i lommene.

Stasjonsmesteren er hevet over spill og lek. Han setter uniformsluen på for å vinke Drammenstoget forbi. Slik gjør man ikke barhodet.

Ryddegutten, som har lue, men ikke uniformsjakke, bare sorte halvvarmer, setter koksboxen fra seg og inntar sin plass blant kasterne.

Stasjonsmesterens datter er postfullmektig. Hun kaster ikke på stikka. Postassistenten derimot kommer raskt til stede.

En av ungene blir sendt opp i kolonialen for å veksle femører. Landhandleren bør få et vink om hva som foregår. Hans status som kaster er høy.

Blommenholm stasjon.

Vaskekongen er ferdig med morgenøkta. Hun sender mannsgruppen et refsende, men bortkastet blick idet hun skritter stramt forbi i slapset.

Tredjefullmektigen følger det hele fra vinduet. Han må passe telefonen. Men førstefullmektigen er på plass. Nå ser man også den hvite frakken til landhandleren. Gruppen begynner å bli fulltallig hva den hårde kjerne angår. Et lite sig av visergutter og andre mer tilfeldige forbipasserende vil det alltid være, men dette er kjernen.

Kobberet klasker bløtt mot bakken, kan knapt skjernes fra den brungule sanden.

Her kastes uniformsjakkene med deres brede og smale gullstriper på armene. Her hersker en annen rangorden enn Statsbanenes. Det er for eksempel ingen tvil om annenfullmektigens lederposisjon. Han har alt: Perfekt følsomhet og kontroll idet han fører armen frem og tilbake en gang før mynten slippes i sin bane mot kniven. Rytmask, fjærlett, presist. Men dette alene skaper ingen leder i denne kretsen. Han må også kunne ta suksessen. Si det rette når mynten legger seg vakkert og uovervinnelig inn til stålet. For her ved stasjonsveggen dyrkes replikk-kunsten. Annenfullmektigen mestrer dette. Her, blant kasterne er han suveren.

Stasjonsmester Paul Dahl høsten 1948.

Det blir alltid kastet femøres. På store dager kan potten bli ganske fet. Ikke at det dreier seg om formue eller ruin for noen. Men når regnskapets time er inne, i det øyeblikk man oppgir all videre lapping, erkjenner seierherren og kaster rosen til triumfatoren, i det øyeblikk skal det merkes som en varm tilfredsstillelse for den som riktig kan risle potten først. Og som slunken skuffelse for den som soper opp restene etter siste omgang. For det er ingen overflod i lommene i 1936. Ingen overflod og ingen idyll.

Idag ville åtte av disse ti menneskene vært rasjonalisert bort. Men her, blant velstandssymptomer og blanke støtfangere, er jeg glad for å ha opplevet en av de mange arenaene hvor den store kunne bli mindre og den lille kunne stige til ry og ære. Midt i arbeidsdagen.

Fra dam til dam på Blommenholm

av Nils Schjander

Sol over øyene. Hjulpet av en lett bris får den fjorden til å spille på hele sitt register av blått. Kanskje har solen alltid vært slik som idag, jeg husker den bare anderledes på skrå opp mellom de svære bjerkene på Blommenholm-torget. De nådde nesten til himmels. I alle fall i min fantasi den gangen, tretti til førti år tidligere. Den gangen det var status å ha råd til å fly. I dag er det status å ha tid til en båtreise.

Det er den dagen i året da jeg har bestemt meg for å vandre fra dam til dam. Alene vil det bli, for området er under midlertidig avfolkning som alltid en slik snill sommersøndag. Jeg ser en armada av cabincruisere og havseilere kjempe om plass ut gjennom sundet mellom Kalvøya og Borøya. Foran på dekk ligger kvinner i bikiniunderdel og ellers intet. Jeg vet at de på nært hold vil gi meg assosiasjon om sardin i olje, og jeg tenker på tidligere generasjoners kvinner som tok kumbad på Homan i enhetsdrakt med skjørt. I tussemørket dypt under badehusets gulv med underlig hule lyder av bølgene som slo mot trevegger rundt et par kubikkmeter vann. Det var fire tak frem og fire tilbake. Eller fem dersom man svømte diagonalt. Vi hadde kikkhull inn til avkledningsrommene over. Noen av dem var merket med eirens navn, det hadde jo tatt noen timer å spikke dem ut med sløv tollekniv. Som ganske liten hadde jeg valget mellom mørket og lydene og kulden der nede eller selen til min fars hånd på badebryggen. Jeg valgte alltid kummen, men fremdeles kan jeg våkne av lyden der nede.

Jeg ser for meg at millioner fortøyes i Middagsbukta og menn som gjør klar for grilling, vår nye nasjonalsport for sommerhalvåret. Rødsprit, kull og indrefilet er blitt viktige alibi i diskusjoner om arbeidsdelingen hjemme. Den gangen kjente jeg bare tre som hadde båt med motor. Den ene var oppsynsmann Jørgensen på Homan. Til gjengjeld klarte han seg gjennom livet

Flyinndammen.

uten grill. Hva skulle nå han med slikt, han spiste bare fisk. Den trakk han selv. En gang var det hai i garnet. Han levet lenge på haien, Jørgensen. I omtale. Folk var oppskaket og det ble kamp om å komme ned i kummene. Ekteparet Jørgensen var isolert fra resten av verden når springfloen slo til ut på høsten. Da sto vannet opp i stuen, der var ingen kjeller.

Jørgensens båt het Rapp, det var uavlatelig problemer med den siste p-en. Oppsynsmannen var nemlig ikke alltid så lett å hankses med for guttunger, han vokter over badehus og båtbygge med plass for 15 - 20 båter. De fleste til å ro. Slik f.eks. bankieren Erik Plathe gjorde det i godvær som mosjon. Iført hvit skjorte, mørke bukser og svær sigar. Andre var helst på fjorden når den hadde lagt seg for vinteren. Med spark halvveis til Færder fimbulvintre under krigen. Selv seilte jeg ut på kjelke med frisk vind bakfra og måtte hentes tilbake landveien et steds fra. Kjelker lar seg ikke krysse.

Blommenholm-torvet. Der Homansvei traff Stasjonsveien og Blommenholmveien. Oppstillingsplass for speiderne de første årene etter krigen. Derfra marsjerte vi langs Drammensveien til Høvik kirke St. Georgsdagen og julaften. Og tilbake igjen. Jeg har ingen erindring om biler forbi oss, men det må ha vært noen.

Jeg sliter meg løs og rusler Sandviksveien utover til trafikkmaskinen. Opp trappen til høyre som nå er begynnelsen på Sjøveien, tidligere en grei adkomst til Homan. Vi flådde ned på sykkel og over Drammensveien. Det var ikke nødvendig å se seg for. Jeg krysser Gamle Drammensvei og forsetter Sjøveien til den treffer Homansvei. I forlengelsen på den andre siden var det gangvei med bom over jernbanen. I svingen et par hundre meter lenger opp var det en annen overgang, der Sverrestien tar av. Etter et par dødsulykker ble overgangene stengt.

Opp Homansvei, forbi begynnelsen av Anthon Wallesvei mot Flyinndammen. Fortsetter jeg videre ned bakken forbi Munch skole er jeg ved min barndoms hemmelige sti. Opp den til Anthon Wallesvei skjøv jeg kjøpmann Syvertsens vare sykkel med varer til menneskene på toppen, jeg hadde tjuefem øre timen. Det førte bilvei ned til Drammensveien fra omtrent samme punktet, Lakseberget var et nesten like populært badested som Homan. Men jeg skal ikke ut av Blommenholm denne søndagen. Flyinndammen er der som før. Bare så meget mindre enn jeg vil huske den. Isen på den tålte et hundretalls unger allerede lenge før jul. Allikevel var det alltid noen som var for tidlig på skruskøytene. Det verste ved å gå igennom var iglene. Store stygge beist som på et øyeblikk satt fast som enorme vorter og tømte guttekroppen for blod. Sa foreldre som helst så at vi holdt oss borte til dammen var bunnfrosset.

Østover etter Gamle Drammensvei over toppen der nissen på venstre side er i ferd med å trille utfor en stor sten i irritasjon over alle forstyrrelsene. Nede ved Bentzebakken etter oberstløytnant Bentzen som bodde der. Jeg krysser egne spor, deretter Homansvei og Blommenholmveien. Opp bakken mot jernbanen der Gamle Drammensvei bryter med jernbanen. En liten omvei, javel. Men her har jeg bodd i tretti år. Under krigen uten veilys og med blinding foran alle vinduene var det bekmørkt i bakken høstnettene. Vi tok oss frem ved å holde oss i gjerdet. Skau/Berglandsiden opp og Schjandersiden ned. Små sammenstøt skyldtes fremlinger som ikke kjente trafikkreguleringen.

Dammen i Blommenholms hjerte måtte vike for bedre utnyttelse av området enn den gårdsdrift kunne gi. Vi hadde ikke navn på denne dammen. Den bare var der ved siden av det store våningshuset på Blommenholm hovedgård, omtrent der Blommenholm skole ligger idag. Jeg husker dammen som ganske gjengrodd og med bunnløs gjørme. Den lot seg utforske gjennom et hull i gjerdet. Under en slik ekspedisjon skle jeg uti og ble sittende

Nissen på Tomtebakken.

som sveiset fast til det ble mørkt. Først da husket min gode venn hva han var løpt derfra for. Underveis etter hjelp ble han sluset inn i en flokk som eksperimenterte med formuesøkning på jernbaneskinnene. Når toget kjørte over en ti - øring kunne den med litt hell gå som en tjuefem - øring i tussemørket hos kjøpmann Syvertsen. Min beste erindring om ham er da teposen kom til Blommenholm. Nok til ti store kopper hvis man bare dyppet fort nok, kunne han opplyse til himmelfalne kunder som spurte seg hva neste fremskritt ville bli. Fra sin plass bak disken under krigen kunne Rolf Syvertsen iakta vaktskiftet i stasjonsbygningen nedenfor. Ved en skjebnens ironi hadde en av Blommenholms stornazister fått tildelt nr. 171 som enkelt lot seg endre til Kong Haakons merke. Selvfølgelig kunne han fått seg en annen postboks, men her skulle status understrekes. Altså vakter dag og natt. Andre fedre patruljerte jernbanesporene, en forholdsvis behagelig oppgave. Et varslingsystem ble etablert slik at tiden kunne brukes til kortspill med stasjonsbetjeningen. Noen sabotør dukket aldri opp, meg bekjent.

Men Blommenholm hovedgård, hva husker jeg ellers om den? Den tragiske brannen som krevet menneskeliv. Den svære låven der vi stupte i høyet til vi ble oppdaget av gårdsbestyreren. Det var alltid morsomt, vi løp fra

ham uten problemer. Sansynligvis er det ikke sant at han kunne finne på å skyte med salt fra hagle. Og det var drengestua der en av oss tapte sykkelene i poker med nifse gårdsgutter som hadde kvinner med bare bryst på veggene, revet ut av Tyrihans som var den tidens mest frivole blad. Vi opplevet livets begynnelse og slutt på gården i smug bak bygningene. Hesteparring og griseslakting. Særlig det første var gjenstand for mye diskusjon etterpå.

Som alltid stopper jeg opp i Blommenholmveien ovenfor, der Oksehovedveien krysser. Navnet skal i gammel form være betegnelsen på Blommenholm: Yxahovud. Et eller annet sted i området skal noe minne om et oksehode.

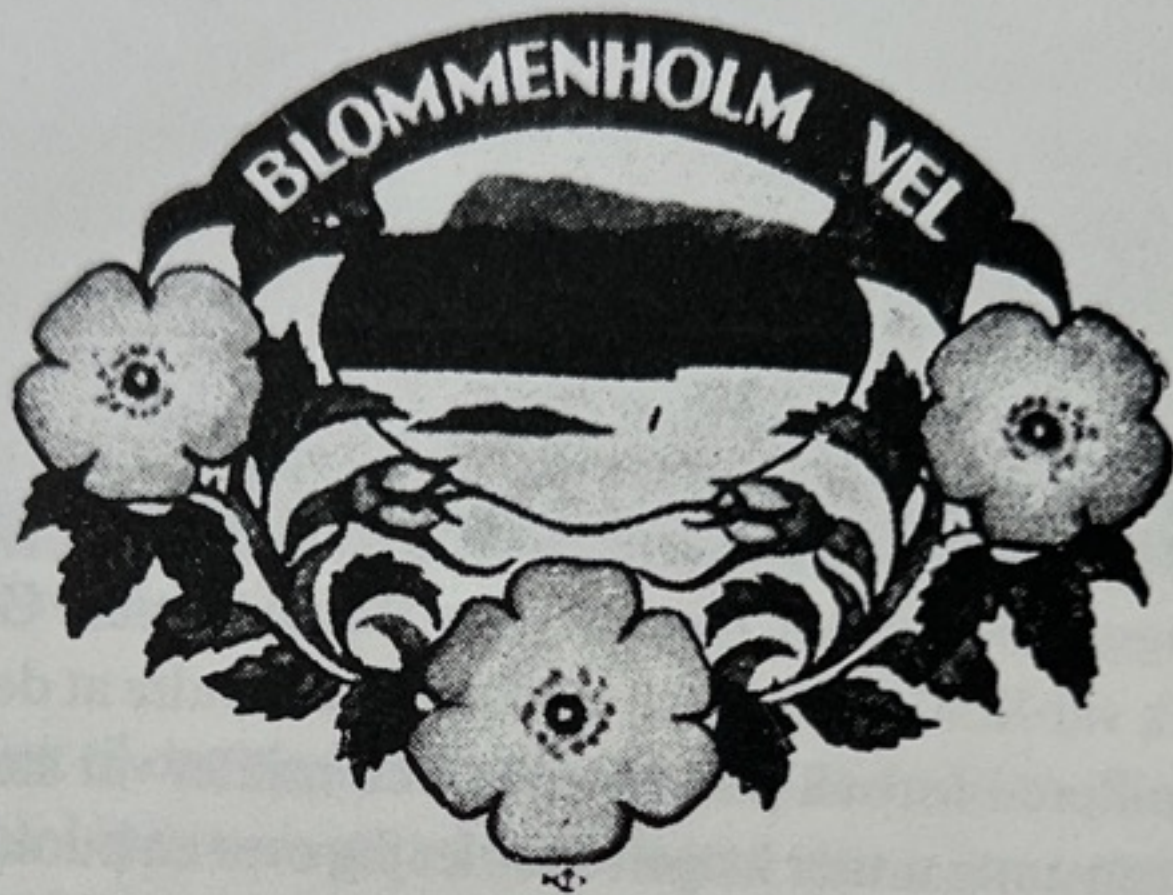
Jeg tar Oksehovedveien til høyre, og så Gamle Drammensvei, runden gjennom Birkelunden hører hjemme i en annen av mine faste vandringer på Blommenholm. Et par hundre skritt og jeg er der min barndoms tredje dam lå.

Heller ikke Paddedammen er å se mer. Den lot seg isflakløpe allerede etter et par frostnetter og inngikk i flere uker høst og vår som fast rituale på skoleveien. Nå ligger det villaer her i krysset Stasjonsveien/Gamle Drammensvei. Rett bak var Kokkerudsletta, jeg kan ikke erindre at det vokste opp noen landslagsspillere i forball på den, men potensialet var stort. Under et streiftog i skauen en gang under krigen snublet jeg over en bunke illegale aviser, nylig droppet fra et engelsk fly. Farlige greier, vi fikk dem distribuert i nabolaget samme kveld. Flyet var kanskje det samme som ble truffet av storskytset på Lorang-jordet og styrtet i Engervannet. Flygeren berget livet og ble tatt vare på til han kunne ta seg inn i Sverige med falskt pass produsert i Gamle Drammensvei og med mat fra hemmelig lager i huset skrå over veien.

Fortsetter jeg videre langs Gamle Drammensvei, var pæretreet der på venstre side. På vei til skolen lot det seg rane med en stakk. Jeg gikk ikke på slang til egen fordel. Nei, pærene var gave til min første forelskelse som var et hode høyere enn meg og het Kaja. Hun visste hvor pærene kom fra og hadde viljestyrke nok til å ryste på hodet. Morgen etter morgen. Fra stedet der pæretreet sto kan jeg skimte Ramstaddammen, men da er jeg ute av temaet: Fra dam til dam på Blommenholm.

VEDTEKTER

FOR

MED TILLEGG:

RETNINGSLINJER FOR SERVITUTTUTVALGET

Vedtatt på årsmøtet 25. mars 1982.

Blommenholm Vel
Postboks 148,
1310 Blommenholm

Vedtekter for Blommenholm Vel

Vedtatt på Årsmøtet 25. mars 1982.

Vellets opprinnelige lover ble vedtatt på konstituerende møte 25. september 1911. Disse vedtekter erstatter de tidligere lover, med endringer sist vedtatt på Årsmøtet 17. mars 1975.

§ 1.

Vellets formål.

Blommenholm Vel er en partipolitisk nøytral organisasjon hvis formål er å vareta medlemmenes og velområdets felles interesser i den utstrekning vellets vedtekter, styret og årsmøtet bestemmer.

Vellet tar opp, samordner og gjennomfører tiltak til beste for beboerne og for velområdet, eventuelt i samarbeid med andre foreninger og organisasjoner i området. Det representerer befolkningen overfor kommunen og er befolkningens talerør utad i saker som vedrører områdets og befolkningens interesser.

Vellet avgir uttalelser om saker som vedrører området. Saker som blir forelagt vellet, behandles i samsvar med de gjensidige forpliktende avtaler som er inngått mellom kommunen og vellene i Bærum.

Vellet skal dessuten dra omsorg for veistell i den utstrekning kommunen ikke har overtatt disse oppgaver og skal forøvrig bidra til god skikk og orden i velområdet.

§ 2.

Område og medlemskap

Vellets virkefelt er i prinsippet begrenset til det område som består av eller er utskilt av Blommenholm Hovedgård, gnr. 9 i Bærum. Styret (jfr. § 6) skal sørge for at det foreligger en kartskisse hvor velområdets grenser er inntegnet. Kartskissen skal være tilgjengelig for medlemmene.

Alle myndige beboere samt forretninger og firmaet innenfor velområdet kan være medlemmer av vellet. Pliktige medlemmer er de huseiere som i henhold til opprinnelig skjøte fra A/S Blommenholm er forpliktet til å stå som medlem, samt huseiere med parseller utskilt fra medlemspliktige eiendommer.

Ektepar betaller kontingent som ett medlem. Borettslag m.v. kan ha kollektivt medlemskap.

Utmelding av ikke-pliktige medlemmer skal skje skriftelig, og må være innkommet innen årets utgang for å ha virkning for det påfølgende år. Et medlem som ikke har betalt kontingent på to år, kan strykes. Et varsel om dette må dog være skriftelig først.

§ 3.

Kontingent

Den årlige kontingent fastsettes hvert år av det ordinære årsmøte etter forslag fra styret. Medlemmene er forpliktet til å betale kontingenten innen den frist som styret fastsetter.

Skyldig kontingent for pliktige medlemmer (jfr. § 2, annet ledd) sendes til rettslig inkasso ett år etter forfall, medmindre styret av særlige grunner finner at det kan gis ytterligere henstand.

§ 4

Regnskap og regnskapsår.

Vellets regnskapsår følger kalenderåret. Revidert regnskap skal fremlegges for medlemmene hvert år, jfr. § 5.

§ 5.

Årsmøter.

Vellets høyeste myndighet er årsmøtet. Ordinært årsmøte holdes hvert år, om mulig innen utløpet av 1. kvartal.

Innkalling til årsmøte sendes styret til alle medlemmer senest 14 dager før årsmøtet sammen med styrets beretning, årsregnskap, innkomne forslag og forslag til dagsorden.

Ekstraordinært årsmøte holdes når styret bestemmer det eller minst 1/10 av medlemmene skriftelig forlanger dette. Innkalling skjer på samme måte som for ordinære årsmøter og innkallingen må angi de saker som ønskes behandlet.

Forslag om saker som et medlem ønsker behandlet på et årsmøte, må være styret i hende senest 1 uke før møtedagen.

Årsmøtet kan behandle enhver sak, men kan bare fatte vedtak i saker som er nevnt i innkallingen.

På årsmøter har alle tilstedeværende medlemmer stemmerett. Det kan ikke stemmes med fullmakt. Det ordinære årsmøte, som ledes av formannen eller i hans fravær av viseformannen, skal behandle følgende saker:

- a) Godkjennelse av innkalling og dagsorden
 - b) Styrets beretning
 - c) Årsregnskap med revisjonsberetning
 - d) Budsjett for neste år, herunder fastsettelse av kontingent
 - e) Andre saker som er nevnt i innkallingen
 - f) Eventuelt
 - g) Valg av: Formann og fire til fem styremedlemmer, samt to vararepresentanter til styret
- 2 revisorer
- Valgkomité med 3 medlemmer
- Medlemmer og vararepresentanter til servituttutvalget
- Vellets eventuelle representanter i styret for Blommenholm Båtforening og i fellesorganisasjoner for vellene i Bærum

Formann og styrets øvrige medlemmer velges for 2 år av gangen, slik at såvidt mulig halvparten trer ut av styret hvert år. Valgkomité, vararepresentanter og revisor velges for 1 år av gangen.

Alle myndige medlemmer av vellet er valgbare. Gjenvalg kan finne sted. Medlemmene plikter å motta valg. Enhver kan imidlertid unnslå seg valg for så lang tid som vedkommende tidligere har innehatt tilsvarende verv.

Valgte tillitsmenn som flytter ut av velområdet, kan bare fungere ut valgperioden.

Et lovlig innkalt årsmøte er beslutningsdyktig uansett antall fremmøtte. Alle valg og avgjørelser - vedtektsendringer og vedtak om oppløsning unntatt - treffes ved simpelt flertall. Ved stemmelikhet er formannens stemme avgjørende. Årsmøtet avgjør om en avstemming skal skje skriftelig. Over årsmøtets forhandlinger føres protokoll, som undertegnes av to av årsmøtets valgte medlemmer.

§ 6

Styret

Styret forestår den dagelige drift og ledelse av vellet på grunnlag av vellets vedtekter og beslutninger fattet av et årsmøte.

Styret er beslutningsdyktig når formannen eller viseformannen samt minst to av styrets øvrige medlemmer er tilstede. Alle avgjørelser treffes med simpelt flertall. Ved stemmelikhet er formannen/viseformannens stemme avgjørende.

Formannen innkaller til styremøter. Styremøter kan også innkalles av tre styremedlemmer i fellesskap. Alle styrets medlemmer skal i tilfelle

være varslet om dette. Styret fører protokoll over sine forhandlinger. Vellet forpliktes av formannen eller ved dennes forfall av viseformannen. Dersom vellet har ansatt egen forretningsfører, kan styret gi denne prokura.

Styret kan ikke oppta lån eller inngå avtaler med større økonomiske forpliktelser for vellet uten etter vedtak på årsmøte.

Styret konstituerer seg selv og velger innen sin midte viseformann, sekretær og eventuelle andre til spesielle oppgaver. Styret oppnevner dessuten de utvalg eller komitéer som det er behov for.

§ 7

Medlemsmøter

Styret arrangerer medlemsmøter når det foreligger saker som befolkningen bør orienteres om, når styret finner det ønskelig å drøfte en sak i et videre forum og høre medlemmenes synspunkter eller når det uttrykkes ønske om slike møter fra kommunen.

Eventuelle avstemninger på slike møter er bare veiledende for styret ved den videre behandling av vedkommende sak.

§ 8

Samarbeid

Vellet må opprettholde en jevn kontakt med kommunale organer og delta på de orienterings- og informasjonsmøter som blir holdt for å bli kjent med de planer som foreligger for området på kort og lang sikt.

Saker som forelegges vellet i henhold til de samarbeidsavtaler som er inngått mellom kommunen og vellene, behandles i samsvar med de retningslinjer som er trukket opp i disse avtalene.

For saker som vedrører flere vel og som er forelagt vellet av Velforbundet eller av kommunen, sendes gjenpart av korrespondanse og/eller utskrift av møteprotokoller til disse til orientering.

Vellet bør samarbeide med nabovellene om saker av felles interesse. Det bør også arbeide for et godt forhold til andre foreninger og organisasjoner i området og evt. koordinere slike aktiviteter.

§ 9

Vedtektsendringer.

Endringer i vedtektene kan bare foretas av et årsmøte. Forslag om slike endringer må være innkommet til styret senest 2 måneder før årsmøtet og skal kunngjøres sammen med innkallingen til dette.

Vedtektsendringer kan bare besluttes med 2/3 flertall av de avgitte stemmer når minst 25% av medlemmene er tilstede. Er årsmøtet ikke

beslutningsdyktig etter denne bestemmelse, skal styret innkalle til et ekstraordinært årsmøte eller ta saken opp på neste ordinære årsmøte. Dette årsmøte er i så fall beslutningsdyktig uansett fremmøte.

Orientering om vedtektsendringer skal sendes Bærum Velforbund.

§ 10

Æresmedlemmer

Medlemmer som i særlig grad har utført godt arbeide for vellet eller på annen måte gjort seg fortjent i vellet, kan årsmøtet, etter forslag av styret, innvoteres som æresmedlemmer.

§ 11

Oppløsning

Vedtak om oppløsning av vellet må behandles av to på hverandre følgende ordinære årsmøter og krever minst 2/3 flertall av de avgitte stemmer når minst 25% av medlemmene er tilstede.

Forslag om sammenslutning med nabovel behandles etter reglene for vedtektsendring i § 9.

Når et forslag om oppløsning skal behandles skal Bærum Velforbund være varslet om dette og kunne ha en representant tilstede på årsmøtet.

Vellets midler og eiendeler skal ved oppløsning disponeres til beste for velområdet, etter nærmere bestemmelser som treffes med simpelt flertall av det annet årsmøte hvor endelig vedtak om oppløsning er truffet.

Vellets arkiver skal etter oppløsning overlates til Bærum Bibliotek for oppbevaring.

§ 12

Ikrafttreden

Disse vedtekter er fastsatt på årsmøte den 25. mars 1982 og trer i kraft fra samme dato.

Retningslinjer for Blommenholm Vels praktisering av de rettigheter som er overført Blommenholm Vel fra A/S Blommenholm ved erklæring av 26/4-1965.

(Vedtatt på Blommenholm Vels årsmøte 14/4-1966).

1.

De rettigheter som er overført fra A/S Blommenholm til Blommenholm Vel ved erklæring av 26/4-1965 forvaltes av et femmannsutvalg (servituttutvalget).

Utvalget består av Vellets formann og fire andre med to felles varamenn som velges av generalforsamlingen for 5 år. Første gang velges to for 3 år.

2.

Utvalget skal ved behandlingen av den enkelte sak skape klarhet i servituttforhold for de berørte eiendommer ved bl.a. å innhente opplysninger fra eiendommens folium i grunnboken hos Sorenskriveren i Østre Bærum.

3.

Før tillatelse eller samtykke av tingsrettslig karakter gis av utvalget plikter utvalget å vurdere forholdet omhyggelig ved bl.a. å innhente alle interesserte parters uttalelse samt ved befaring i marken.

4.

Utvalget kan i enkelte tilfelle gi tillatelse til tomtedeling når reguleringsvesenet gir utskillesestillatelse og delingen ikke medfører parseller som vil skade strøkets karakter eller forøvrig volde naboer urimelig ulempe.

Utvalgets tillatelse gis på det vilkår at utvalget forbeholder seg retten til å godkjenne de foreliggende tegninger med hensyn til bebyggelse og plasering.

5.

Utvalget bør ved utøvelsen av sin myndighet etter erklæringen av 26. april 1965 forøvrig ha for øye at Blommenholm skal bevare sin karakter av villastrøk med frittliggende eneboliger.

Merknad:

Erklæringen av 26/4-1965 fra A/S Blommenholm til Blommenholm Vel har følgende ordlyd:

«A/S Blommenholm, som har frasolgt til villabebyggelse diverse tomter i tiden fra 1904 og fremover, har i sine kjøpekontrakter og/eller skjøter inntatt klausuler av tingrettslig karakter, bl.a. en klausul som stipulerer at tomtedeling er avhengig av A/S Blommenholms samtykke.

A/S Blommenholm overdrar herved de rettigheter som A/S Blommenholm har i henhold til alle disse klausuler til Blommenholm Vel uten vederlag. For fremtiden blir det således også Blommenholm Vel som skal ta stilling til eventuell deling av tomter.»

Rettighetene omfatter blant annet:

- 1) Samtykke til tomtedeling.
- 2) Rett til å godkjenne tegninger av bebyggelse og plassering på tomten.
- 3) Ivareta bestemmelsen om at det ikke oppføres våningshus i strid med følgende alm. regel i mange skjøter: «Hovedbygningen må ikke være høyere enn 2 fulle etasjer, kvist og tårnparti»
- 4) Ivareta bestemmelsen om at tomten ikke må benyttes til noen bedrift som medfører støy, lukt eller urenslighet og heller ikke til noen landhandleri (handelsted med butikk) bakeri, forlystelsessted, restaurasjon.
- 5) Retten til å lempe på servituttene.

Mellem skogholt tette
under åsens brem,
huser ligger spredte —,
lune, vakre hjem.

:: Dempet skogens sus
synger om hvert hus. ::

Av «Blommenholm-sangen»

